

פנויה

לאהבה

יום שישי אחד אני נכנסת לאחד הפאבים הכיחכי בתל אביב, ומגלה המון בחורות רווקות שרות שירי מולדת. אני מבקשת לברר מי אחראי לעניין הזה, המלצרית מפנה אותי לבחורה גבוהה, חטובה, בעלת רגליים ארוכות, שיער גולש, עיניים גדולות וחיוך מקסים. כשראיתי אותה מייד זיהיתי אותה. כי פעם כבר כתבתי עליה (העולם הזה 2352).

זמירה ("זמי") אדם היא טיפוס. היא כבר לא צעירה כל-כך, אבל הספיקה המון בחייה. היא היתה בלהקה צבאית, בפיקוד-צפון, מופיעה בעבר ובהווה בחאלטורות, עושה יחסי ציבור, מקדמת-מכירות של תכשירים רפואיים, הופיעה בתיאטרון, היא מורה לספורט, בוגרת קורס מצילים, שחקנית טניס מעולה, מפיכת טלוויזיה לשעבר, מארחת במיסעדת יוקרה בבניין הבורר סה, מארגנת שירי ארץ-ישראל בצוותא לכל מיני אורחים בצערי יום שישי. לעיתים היא עובדת כמוזגת. אני חושבת שלא שכחתי כלום.

זמי דלוקה על סקי. כל חורף היא נוסעת לשווייץ. בפעם האחרונה לפני קצת יותר משנה, היא נסעה וחזרה עם רגל שבורה. השנה היא עדיין לא נסעה. אולי משום שהיא קצת חוששת.

זמי היא טיפוס נורא רומנטי. היה לה חבר, ועליו גם כתבתי כשכתבתי עליה. בינתיים הם הלכו איש איש לדרכו. זמי החליטה שאחרי רומן צמוד של שנה פלוס היא רוצה למצוא את דרכה בחיים לבדה.

אבל זמי היא לא טיפוס קל לרומנים. יש לה נסיון ולכן יש לה דרישות. כסף היא לא צריכה. אני מבינה שזה בא מהיות. ולכן יש לה פנאי לעשות כל מה שהיא רוצה.

קודם כל היא אוהבת אותם גבוה-יקומה. קצת מחוספסים. שלא סולדים משתיה, ושאוהבים לאכול. שיהיו שופים, מבינים

זמירה אדם רגליים ארוכות מאוד

חילופי זוגות בצבא

"התלכטתי הרבה אם לכתוב אליכם מיכתב זה. מה שהכריע לחיוב, היתה התחושה שלי שיש בפרשה שאתאר לפי ניכס לא רק בעיה אישית שלי, אלא ממש תופעה חברתית." כך כתבה אלי אשתו של קצין בכיר בצבא-הקבע. ב"דרך-כלל אני מעבירה את כל המיכתבים המופנים אלי למדור אחר בעיתון, אך במיקרה זה, ובהתחשב בעובדה שכל ה"סיפורים שעליהם סיפרה לי אשת הקצין הבכיר יודעים לי, החלטתי לפרסם אותו כגן.

אני כמובן משמיטה את שמות הגיבורים. משום שכפי שאתם יודעים, העי קרון שלי זה שלא אני אהיה הראשונה שאבשר לאחד מבני הזוג בגלוי מה ער שה השני. אני רוצה להשתייך לסיירת איוב רומנטית. אבל דומני שהאדם שבו מדובר, יודע בדיוק על מה אני אדבר. מה גם שהמודיעים שלי בצבא סיפרו לי שהרומנים שאני אספר לכם עליהם הם המדוברים ביותר במחנות-צה"ל.

מדובר בהתנהגות של קצינים בכירים בצה"ל, בשנותיהם הלכו עימם לאורך כל הדרך. ועתה, כאשר הגיעו לפיסגה, מאסו בנשותיהם ומצאו להם תחליפים, או יותר צעירות או יותר עשירות." כתבה לי אשתה-הקצין הבכיר. והנה ה"פירוט:

הניקה לדוגמא תת-אלוף אחד, שאשתו הלכה איתו לאורך כל הדרך. גידלה את ילדיו. כשהוא מופיע, הוא מדבר על ערכים לאומיים, והוא נטש אותה באכי זריות. הביא אותה לידי מחלת-גפוש ו" אישפוז וכל זאת בגלל אישה צעירה יותר". אגב, עד כמה שידוע לי, הם התגרשו בעצם ימי מלחמת-הלבנון.

או סיפור אחר: "תת-אלוף, שצריך לשמש דוגמה אישית חינוכית, עבר לח" יות עם חיילת שכולה להיות בתו." בי מיקרה הוזה אני יכולה להוסיף שהקצין החינוכי הוזה לא הסתפק רק באותה חיילת, שעליה מדברת הכותבת אלי. הוא ידוע כרווף-שמלות. בעיקר של אותן שא באו איתו במגע מיקצועי. יש לי רושם שאשתה-הקצין אינה יודעת, שמא שהיא ירבה לכתוב אלי את מיכתבה הוא כבר החליף, אם לא שתיים או לפחות אחת.

סיפור אחר: "אלוף מישנה מוכר, הוא נטש את אשתו ועבר להתגורר עם לר" בשת-מידים. לא חיילת סתם, אלא קצינה צעירה." אילו רק ידעתם במי המדובר!

פרשה אחרת שאותה מתארת לי הכר תבת עוסקת דווקא באשתו של קצין בכיר. היא מתגוררת בחברת אנשי-צבא. בעלה שירת מחוץ לבית והיה מגיע לדירה פעם בשבוע או בשבועיים. והאשה לא היתה יכולה לשאת את הבדידות, היתה עוברת ערב-ערב מדירה לדירה, עד שנשי השכונה התארגנו ואיימו לפגוע בה פיי סית אם היא תמשיך במעלליה. בעלה, אגב, בלי קשר אליה, התחבר עם אשה עשירה שזכתה בירושה גדולה, ובני הזוג נמצאים בשלבי גירושי.

או סיפור הטייס, בעל דרגה מאוד בכירה בחיל, שאשתו, המתגוררת איתו בבסיס, תפסה אותו עם חיילת צעירה, ממש טוראית. בתנוחה מאוד מעניינת. שמעתי שהיא ביקשה גט על ה" מקום, אבל רק אחרי-כך התרצתה, והשניים עברו לגור בבסיס אחר.

יש באמתחתי ובמיכתבה שגשלה אלי עוד חומר. אני חושבת שלהפעם זה מסי פיק, אני על כל פנים, מכינה כבר מנה שנית.

יהודית אדריתי, דוגמנית מבוקשת, היתה אורחת שלי כאן לאחרונה (העולם הזה 2368). סיפרתי שם על איזה רומן שיש לה, אבל לא על זה היא קמה להרגני, אלא על כך שכתבתי עליה רעות בשטח העיסקי. מסתבר שדווקא כן הולך לה בתחום שבו היא מתמחה, בדוגמנות, והמחירים שהיא לוקחת הם מחירי השוק, היא לא שוברת מחירים, ולא מחוסרת-עבודה. אני עוסקת בעניינים רומנטיים ולא בחישובים. ולכן אני מקווה שלא פגעתי לה בביזנס.

עניין, אהבי בילויים, חיים ובעיקר סקי וטניס. זמי, חיפאית במצאה, עסוקה כרגע בשיגעון האחרון שלה, אירוח בפאב, אבל כמו שאני מכירה אותה, כאשר היא תמצא את מי שהיא מחפשת, היא תעזוב הכל ותתחיל רומן חדש.

בין שירה לשירה, ובין שתיה לשתיה, היא סיפרה לי שהיא מתכוננת ללמוד קרימינולוגיה בשנה הבאה באוניברסיטת בר" אילן. אני כבר רואה את המלכה הזאת צועדת בבתי-הסוהר ומטפלת באסירים. אם יגדל אז הפשע או יקטן — לומי הפיתרונות.

חיידק במה אילם ורווק

משם נורק אבי לתפקיד הראשון שלו, לצד שחקנית ותיקה, **יונה אליאן**. הי יום עושה אבי תפקיד קטן, של אילם אמנם, אבל מה שחשוב זה שחיידק-הבימה תפש אותו. הוא אומר שהוא לא יסרב אם יציעו לו תפקידים של ממש, לא רק של אילם. לפי מה שאני ראיית, ההצגה הזו הולכת להיות שלאגר לא נורמלי, או כשתראו את אבי בהצגה החדשה של יונה אליאן, נא לא לשכוח שאני כבר סיפרתי לכם, ושהוא לבד...

אבי פרג' הוא תלמיד שיגעון. יש לי פשוט הכבוד להיות הראשונה שמסי פרת לכם על בחור צעיר, נחמד ומחונן. כפי שאני רואה את הדברים, אני אולי הראשונה, אבל אתם עוד תשמעו עליו. הוא רק בן 22 וחצי ולגמרי פנוי. את הצבא שלו הוא עשה בחייליים, ומאז שנחת על היבשה התחיל ללמוד חינוך גופני במכון וינגייט, ובשעות-הפנאי עבד כעובד-בימה בתיאטרון. שם בדיוק גילו אותו והביאו אותו ממש ישר אל מאחורי הקלעים של הבימה עצמה.

שכר הולם

אי-ההבנות הקטנות האלה ממש עושות לי לא נעים. אני באמת לא כל-כך חזקה

יהודית אדריתי מעוות בחישוב

בענייני כסף, ולפעמים מה שנראה לי כהמון ארמזעס, מתקבל אחרת בצד השני.

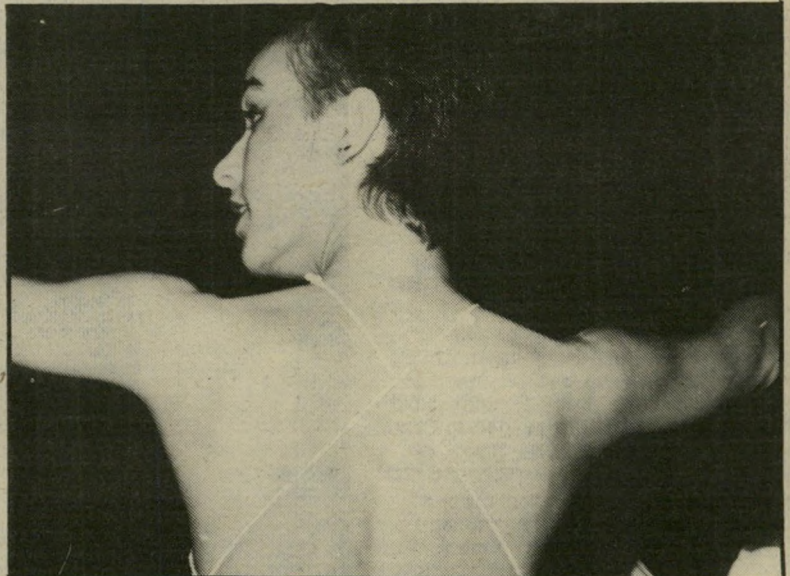
נישואי הרקדנית

והדוקטור

תמיד אני חושבת לעצמי מה בעצם קורה עם כל הבחורים שלנו, שנוסעים ללמוד מעבר לים. וזה בעצם מה שקורה. הנערה הקטנה הזו, **סיגי סלע** תעזור לי לספר לכם את הסיפור הבא.

סיגי נולדה בקיבוץ גן-שמאל, הגיעה לעיר בגיל 16, קרדה בלט ונסעה עם להקת כרמון לחוף-לארץ, הופיעה בארץ ליפחה ובכלי-מיני אולמות מפורסמים אחרים. זה לקח לה בערך שנתיים, ואז חזרה לשרת בצבא.

סיגי הקטנה, כולה עוד לא בת 22, מצאה די במיקרה את הדוקטור, שעליו רצייתי לספר לכם. שמו **יהודה וייס**, הוא בן 28 ועובד בבית-חולים בתל-אביב. יהודה, שנסע מעבר-לים אבל ממש קרוב אלינו, לא שכו מדי פעם לקפוץ לארץ האבות, וכך, באחת מחופשותיה, הכיר את סיגי. די במיקרה, דרך חבר שלו. הוא חיפש דירה, ובחיפושיו פגש

סיגי סלע החחילה בגיל צעיר